

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy: 331.876.1

Hely:

Idő: "1952"

Személy:

Helyszám:

Miért maradt le a párosversenyben a Kósa-brigád

Brigádértekezlet a földalatti 10-es munkahelyén

Forrás:

Világosság
Budapest 1952. I. 5

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. fűz.)

(Oldal)

kell fejezni a pajzskamrát. Végezzük be előbb és ennek érdekében vállalkuk, hogy száz százalékig kiküszöböljük a figyelmetlenségeket!"

Befejezi szavait és többen láthatóan megkönnyebbülten néznek egymásra. Azok lélekeznek fel, akik azt hitték, hogy a brigádvezető megemlíti őket figyelmetlenségükért. De amit a brigádvezető elmulasztott, részben pótolja az egyik brigádtag, a kétszeres sztáhanovista Schwartz Zsigmond: „Egyik este lementem a kezonba. Már három óra eltelt a műszakból, de Hamvai szaktársék még csak a harmadik csille földet adták ki. Igen,

mondjuk meg,

kik hátráltatják a munkát!

A két csillést, a csillére támaszkodva, beszélgetés közben találtam. Almentem a tárobba, hát ott a Szakácsi szaktárs álldogált! De a Bagi-csoporthoz is volna néhány szavam. Egyik nap, amikor átvettük tőlük a munkát, úgy találtuk az ácsolatot, hogy ki volt szedve alóla a föld, pedig nem biztosították alá."

Kapitány, az egyik említett csillés ugrik fel a helyéről. Izgatottan magyarázza, állt a lift, azért beszélgettek. Szakácsi is jelentkezik. Ő halkán, egyszerűen ennyit mond: „Ne védekezzünk. Igaza van Schwartz szaktársnak. Én ígéretet teszek, hogy a jövőben ilyesmi nem fordul elő." Most Bagi segédvájár következik. Vállatvonva mondja, minek arról beszélni, hogy ki mit csinált, „mindnyájan hanyagul dolgoztunk, állapotunk meg ebben!"

Az építésvezető is eljött erre a fontos értekezletre, hogy segítséget nyújtson a brigádnak a csorba kiküszöböléséhez. Most ő kér szót és először Baginak válaszol. „Könnyen baleset történnhetett volna a csoport hanyag-

sága miatt. Mondja meg itt Bagi szaktárs, miért végezték ilyen gondatlanul a munkát?" Bagi felpattan, izgatottan védekezik, csűr-csavar. Tisztázni kellene ezt a kérdést, de az építésvezető már másra tér át. Igaz, döntő kérdésre, amiről még nem esett szó. „Mi legyen azokkal — kérdezi a brigádtól —, akik igazolatlanul hiányoznak, mint például Kállai Miklós? Mondja meg erről a brigád a véleményét!" Es most tűnik ki, milyen hiányos munkát végzett eddig itt a pártszervezet a dolgozók nevelése terén. Csak néhányan mondják, azok se hangosan, hogy meg kellene büntetni a figyelmetlenségeket. A legtöbben hallgatnak. És Kósa elvtárs sem foglal határozottan állást. Az öntudatos brigádtagok elégedetlenül távoznak az értekezletről, bántja őket, hogy a brigád még nem jutott el odáig, hogy megbélyegezze, sőt kivesse soraiból a notórius hiányzókat, lógósokat. Pedig ők is felelősek ezért. De az, hogy a brigád ezt nem teszi meg,

nem menti

az építésvezető felelőségét.

Nem tűrhet el olyan hibát, mint az alábiztosítás nélküli ácsolat és véget kell vetni annak az állapotnak is, hogy hanyagul vezetik a brigád sikkönyvét, emiatt nem lehet pontosan megállapítani, kik hiányoztak igazolatlanul. Az építésvezető munkája is csak akkor lesz azonban igazán eredményes, ha a pártszervezet megkezdte a harcot annak a szellemnek a kialakításáért, amely nem tűri el a figyelmetlenségeket, amely megszünteti azt a hangulatot, hogy „nem bírálom a mulasztókat, mert velem is történhet ilyesmi". Csak a munkafegyelem valóban alapos megszilárdításával kezdődhet meg határidő előtt a gyorsvasút mindkét alagútjának járása a Deák-tér és a Kossuth Lajos-tér között.

Brigádértekezletre gyűltek össze a földalatti 10-es munkahelyén a Kósa-brigád tagjai. Valahogy nem olyan viláman, nem olyan büszkén léptek be a kultúrterembe, mint máskor. A nyomott hangulatnak megvolt az oka: alaposan lemaradtak versenytársuk, a Válóczy-brigád mögött. Pedig még december elejéig ők vezettek. Komoly szégyen ez a lemaradás. A Deák-tér és a Kossuth Lajos-tér között egyszerűre épül majd a földalatti két alagútja, ezekhez készítik most a két pajzskamrát, ahonnan kiindul majd a fűrópajzs. Az egyik kamrán a Válóczy-, a másikon a Kósa-brigád dolgozik és ahhoz, hogy egyszerűre kezdhesék meg a két alagút fűrésát, egyszerre — és minél előbb — kell elkészülniök a két pajzskamrával.

A brigádvezető, Kósa Imre elvtárs december második felében szabadságon volt és távollétében bizony „cinogtak az egerek".

Kemény bírálatot várnak a brigádtagok

vezetőjüktől és a máskor mindig mosolygó, szélesarcú Kósa elvtárs valóban komor hangon kezdi beszédét „Hallom, nem ment úgy a munka, ahogy kellett volna. Ez meg is látszik az eredményeken, meg a kereseteken." Heti 60—80 forinttal keresnek kevesebbet most a brigád tagjai, mint amikor vezettek Válóczyék előtt. „Kik ennek az okai? — emeli fel hangját Kósa elvtárs. — A figyelmetlenség, a hanyagok! Pedig Budapest dolgozói nem akarnak csalódni a földalatti építőiben." Szinte ellágyul a hangja, amikor a jövőről, a száguldó gyorsvasútról beszél. Most lesz egy éve, hogy a földalattit építi és ez idő alatt szívéhez nőtt ez a munka. „Tudjuk — folytatja —, hogy március 31-ig be-